

T. S. Eliot'a

Güzel bir yaz karşılamaktı dileğim
Umudun geçen güz diktiği ağaçlarla
Göğüs gerecektim güneşe
Ama “mart en zalim ay doğurdu”
Nisan izah istedi,
Ark açmaya
Kök kazmaya, dal budamaya
Bahçe çimleri, kokuyu, rüzgârı unuttu
Hiçbir renge uyanmadı güller

Birdenbire bütün bu olanlardan sonra
“Korkuyu gösterecek(tim) bir avuç tozda”
Fakat hışırtilar tüketmiş, o da yok artık
İnsanla bir sorun yaşamış ki yeryüzü
Ardında böcek sessizliği
Ardında gölgesiz sığınaklar
Bomboş gök
Ne kadar heves varsa
Kurutmuştu, uğursuz, yağışsız soğuk kış

Her şeyde yas
Herkeste bir “çorak ülke”
Niçin sorgulamaz bunu ölü toprak
Nasıl hatırlamaz nadasa bıraktığı parçasını
Gece, neden serpmez üstümüze kar örtüsünü
Bir merhamet beklentisi işte yaşamak
Affıyla çağırır mı Tanrı
Bir daha bahşeder mi baharı bize
Ardında iz bırakmayan döner mi?

Nazım Payam